Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	17C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4114217744
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2018:4114217744.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobkyne: L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpenej Mgr. Peter Miklóssy, advokátom so sídlom Hlavná 1221, 952 01 Vráble, proti žalovaným: v X.rade: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. I. nad L. XXX, v 2. rade: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. I. nad L. XXX, obidvaja zastúpení JUDr. Štefanom Mišovičom, advokátom so sídlom Jána Mrvu 22, 494 01 Nitra, a v 3. rade: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Lazaretská 15, 811 08 Bratislava, IČO: 00 653 501, v zastúpení Advokátska kancelária PRK Partners, s.r.o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 978 643, o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 40.000 eur takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1. rade, 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní žalobkyni zaplatiť sumu 10.000,00 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného v 3. rade a plnením žalovaného v 3. rade zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade.

II. V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovaným v 1.,2., a v 3. rade zamieta.

III. Žalovaným v 1., 2., a v 3. rade sa náhrada trov konania voči žalobkyni nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobkyňa sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal žalovaných v 1., v 2. a v 3.rade zaplatiť sumu vo výške 40.000,- eur a to
do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného v 3. rade a plnením žalovaného v 3. rade zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade.
Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný v 1. rade dňa 20.07.2011 v čase okolo 21:23 hod. na ceste 1/51 v 179 km v smere od Mesta Vráble do Mesta Nitra, ako vodič rýchlosťou 106 až 118 km/hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406 , s D. : J FN, pričom v mieste, kde to bolo zakázané dopravnými značkami B29a „zákaz Predbiehania" a B31a „najvyššia dovolená rýchlosť 40 km/hod., začal s predmetným vozidlom v ľavom protismernom jazdnom pruhu predchádzať viaceré vozidlá pred ním jazdiace (kolónu vozidiel), pričom s predmetným vozidlom narazil do pravej zadnej časti vozidla zn. Renault Master s D. X ktoré v pravom jazdnom v smere od Mesta Vráble na Mesto Nitra viedol O. I., od ktorého sa s predmetným vozidlom odrazil mimo vozovku, kde sa predmetné vozidlo viackrát prevrátilo, dôsledku viacpočetných zlomenín lebky a kostí tváre, na následky ktorých na mieste dopravnej nehody čím porušil dôležité povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 5, písm. b/ a § 16 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, t. j. zákaz predchádzať vozidlo, ak by sa nemohol bezpečne zaradiť pred vozidlá, ktoré chce predísť, a zákaz prekročiť najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy vozidiel určenú dopravnou značkou, pričom následkom nárazu poškodenál.a H., nar. XX.

XX. XXXX, ktorá ako spolujazdkyňa sedela na pravom prednom sedadle predmetného vozidla, utrpela mnohopočetné zranenia, vrátane ložiskového pomliaždenia mozgu v dôsledku viacpočetných zlomenín lebky a kostí tváre, na následky ktorých na mieste dopravnej nehody zomrela.
Vyššie uvedeným konaním žalovaný v 1. rade inému z nedbanlivosti spôsobil smrť tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona. Za to bol odporcovi v 1. rade rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 31. 05. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. X To/XX/XXXX-XXX zo dňa XX. XX. XXXX uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov a zároveň trest zákazu Činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere šesť rokov.
L.H., ktorá na mieste predmetnej dopravnej nehody zomrela, bola dcérou žalobkyne.
Žalovaný v 2. rade bol v čase predmetnej dopravnej nehody vlastníkom a prevádzateľom motorového vozidla vedeného pri predmetnej dopravnej nehode žalovaným v 1. rade .
Žalovaný v 3. rade je poisťovateľ, ktorý v čase predmetnej dopravnej nehody mal s odporcom v 2. rade uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vedeného pri predmetnej dopravnej nehode žalovaným v 1. rade.
Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že sa prostredníctvom žaloby domáha náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že protiprávne konanie žalovaného v 1. rade predstavuje neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, konkrétne do jej práva na súkromie, ktorého súčasťou je aj právo na rodinný život zahrňujúce najmä vytváranie a rozvíjanie vzájomných vzťahov medzi najbližšími príbuznými. Strata najbližšieho rodinného príslušníka, v tomto prípade dcéry žalobkyne je z objektívneho hľadiska neodčiniteľnou ujmou, ktorá postihla najintenzívnejšie práve ju.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa v žalobe označila Rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 6T XX/XXXX, Rozsudok NS ČR 30Cdo/814/2003, Rozsudok NS ČR 30Cdo/999/2007, Rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev C-22/12.

3./ Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.
Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky aby súd konal v neprítomnosti sporových strán a to žalobkýň v 1.a 2. rade, ktorých neúčasť na pojednávaní ospravedlnila právna zástupkyňa ako aj právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade, ktorá svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila, pričom žalovaná v 1. rade súhlasila s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

5./ Okresný súd Nitra v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. XXC XXX/XXXX-XXX, zo dňa 05.10.2015,v ktorom žalobu voči žalobcom v 1. a 3. rade zamietol, žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- eur, ktorú je povinný zaplatiť do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak , že sa o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
Proti rozsudku bolo podané odvolanie právnym zástupcom žalovaného v 2. rade, ktorý navrhol, aby Krajský súd rozsudok Okresného súdu o nároku žalobkyne voči nemu zamietol. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie aj zo strany právneho zástupcu žalobkyne.
Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie Uznesením č. k. XCo XXX/XXXX - XXX, zo dňa 29.09.2017 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .
Krajský súd ako odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie s ohľadom na uvedené v ďalšom konaní vo veci viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) bude ďalej postupovať už podľa nového procesného predpisu účinného, Civilného sporového poriadku, a o žalobe nanovo rozhodne s tým, že sa znova bude zaoberať otázkou výšky náhrady nemajetkovej ujmy požadovanej žalobkyňou a rovnako otázkou pasívnej legitimácie žalovaných 1,3/ tak, aby nové rozhodnutie bolo v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a právnymi predpismi EU. Svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo dostatočne presvedčivé.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd vo veci urobil záver o tom, že je daný základ žaloby žalobkyne , ktorý vychádza z tej podstaty, že žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla spôsobil smrť dcéry žalobkyne, pričom za svoj čin bol odsúdený v trestnom konaní a z tohto dôvodu je súd v zmysle § 193 ods. 1 CSP (predtým § 135 ods. 1 OSP) viazaný rozsudkom súdu, že bol spáchaný trestný čin a že ho spáchal žalovaný 1. rade.
Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalovaný 1. rade nesporne zodpovedá za škodu spôsobenú predmetnou dopravnou nehodou, preto voči nemu spolu so žalovaným v 2. rade ako prevádzateľom motorového vozidla žaloba v základe bola podaná dôvodne.
Odvolací súd vo svojom rozhodnutí urobil záver o tom, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovaného v 1.rade za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, čiže je daná pasívna legitimácia žalovaného v 3. rade.

6./ Súd prvej inštancie na základe intencií Krajského súdu v Nitre vo veci doplnil dokazovanie a vytýčil termín pojednávania.

7./ Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že už nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že všetci traja žalovaní sú pasívne legitimovaní a žaloba bola podaná po práve ku všetkým trom žalovaným, má za to, že v petite žaloby sú správnym spôsobom vyjadrené aj právne vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným. V plnom rozsahu sa pridržiavajú žaloby a majú za to, že jedinou otázkou, ku ktorej sa Krajský súd nevyjadril je požadovaná výška nemajetkovej ujmy.
Právny zástupca uviedol, že súdu už k výške tejto ujmy predložili argumentáciu, boli vypočutí tak žalobkyňa ako aj svedkovia a má za to, že súd má k dispozícii dostatok dôkazov, aby mohol výšku nemajetkovej ujmy správne určiť.
V záverečnej reči uviedol, že v konaní boli preukázané zákonné predpoklady vzniku nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy a to vo vzťahu ku všetkým trom žalovaným. Ujma na strane žalobkyne jednoznačne vznikla, vznikla jednoznačne v dôsledku protiprávneho konania žalovaného v 1 rade, pričom práve jeho protiprávne konanie vyvolalo a v celom rozsahu spôsobilo neoprávnený zásah do jej osobnostných práv.
Tento nárok žalobkyne je daný a nie je premlčaný, pričom v tejto súvislosti poukazuje na to, že ani z hľadiska posúdenia vznesenej námietky premlčania nie je možné tento nárok zamieňať s nárokom na náhrady škody, ako to napokon výstižne vysvetlil aj odvolací súd v odseku 22 svojho rozhodnutia, pasívne legitimovaní sú v tejto veci všetci traja žalovaní, čo rovnako vo svojom rozhodnutí odvolací súd potvrdil. Spornou zostáva otázka výšky uplatneného nároku.
Ďalej uviedol, že v našom právnom poriadku neexistuje žiadna stupnica alebo žiadna minimálna maximálna hranica výšky tejto náhrady a túto súd musí určovať v každom prípade osobitne, s prihliadnutím na všetky okolnosti toho konkrétneho prípadu, pri určovaní výšky náhrady nie je možné porovnávať tento prípad s inými prípadmi resp. s inými súdnymi rozhodnutiami práve vzhľadom na jedinečnosť každého obdobného zásahu do osobnostných práv. Výšku tohto nároku nie je možné preukazovať a ani to nie je potrebné nejakým exaktným výpočtom, znaleckým posudkom, nejakými inými konkrétnymi dokladmi.
Výška nároku musí zodpovedať resp. musí byť primeraná vzhľadom na všetky okolnosti, za ktorých k zásahu došlo a vzhľadom na závažnosť vzniku tej ujmy.

8./ Právny zástupca žalovaných v 1. a v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že Uznesenie odvolacieho súdu je veľmi rozsiahle a veľmi podrobne spracované. Poukazuje tu jednak na vinu, ktorá bola preukázaná v trestnom konaní, okrajovo sa dotýka aj viny žalovaného v 2 rade ako majiteľa motorového vozidla. Časť odôvodnenia tohto uznesenia venuje sa judikatúre či už európskeho súdneho dvora, alebo Európskej únie, ktoré jednoznačne pojednáva o tom, že aj keď to nebola povinnosť Slovenskej republiky prevziať do svojho právneho systému, Slovenská republika a slovenské súdy sú viazané názormi Súdneho dvora a Európskej únie. Preto navrhuje, aby sa súd zaoberal hlavne týmito skutočnosťami s tým, že pokiaľ motorové vozidlo bolo riadne poistené, bolo v riadnom technickom stave, čo bolo, má žalovaný v 3.rade povinnosť zaplatiť alebo uhradiť výšku nemajetkovej ujmy, ktorá však ani dodnes nebola zo strany žalobkyne zdôvodnená.

V záverečnej reči uviedol, že podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznáša námietku premlčania žalovaného nároku žalobkyne XX H., ktorý bol podaný 11 mesiacov po premlčacej lehote.
Podľa judikátu ZIII strana 191 nepremlčuje sa majetkové právo, medzi ktoré treba zaradiť ako právo rýdzo osobnej povahy i právo na ochranu osobnosti občana podľa ustanovení § 11 a nasledovný Občianskeho zákonníka. Premlčuje sa však právo na náhradu škody spôsobenej neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti podľa § 16 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba sa riadi § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.
V prípade, že by súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy námietku premlčania, navrhuje aby súd zamietol žalobu voči žalovaným v 1 ako aj voči odporcovi v 2 rade a to z dôvodu, že žalovaný v 1.rade už jeden krát bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 10.000 eur čo je primeraná náhrada za ujmu žalobkyne.

9./ Právny zástupca žalovaného v 3. rade uviedol, že nesúhlasí s názorom Krajského súdu v Nitre ohľadne pasívnej vecnej legitimácie poisťovne pri náhrade nemajetkovej ujmy, avšak je si vedomá, že Okresný súd Nitra je viazaný právnym názorom. Napriek tomu si dovoľuje uviesť, že Ústavný súd, ktorý vydal rozhodnutie citované Krajským súdom nerozhodoval o náhrade nemajetkovej ujmy meritórnym rozhodnutím ale len vyslovil, že výklad Krajského súdu, ktorý zaviazal poisťovňu k nahradeniu nemajetkovej ujmy nie je protiústavný.
Ústavný súd dodáva a čo je mimoriadne dôležité, že zjednocovateľom judikatúry v Slovenskej republike a NS SR v sústave všeobecných súdov NS SR v rámci konštantnej judikatúry NS SR nie je daná pasívna vecná legitimácia a preto prípadné konečné rozhodnutie nebude na posúdení ústavného súdu, ale na posúdení NS SR, ktorý je nadradený aj krajskému súdu.
V tejto súvislosti poukazuje na to, že rozhodnutie ústavného súdu o tom, že náhrada nemajetkovej ujmy môže byť vykladaná tak široko, že patrí pod pojem škoda, síce nemusí byť protiústavný avšak je v rozpore so zákonom nakoľko toto slovenský právny poriadok nepripúšťa.
Skutočne je zrejmé, že akákoľvek suma nemôže nahradiť život dcéry pani S.avšak je nutné si uvedomiť, že nemajetková ujma a jej výška by zároveň nemala predstavovať takú sumu, ktorá by finančne zruinovala škodcu (aj keď ju bude hradiť za neho poisťovňa).
V záverečnej reči právny zástupca žalovaného opätovne vzniesol námietku premlčania. Ďalej uviedol, že právny zástupca žalobkyňa tvrdil, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je nárokom na náhradu škody a že škoda v zmysle eurokomformného výkladu má byť vykladaná v tom zmysle, že do nej patrí aj nemajetková ujma a preto nie je možné súhlasiť s vyjadreniami žalobkyne, že na túto náhradu škody sa aplikuje premlčacia doba 3-ročná, všeobecná v zmysle § 101, nakoľko aplikáciou takéhoto výkladu žalobkyne by dospeli k absolútnemu záveru, že pre účely vzniku nároku sa jedná o škodu ale pre účely premlčania nároku sa nárok nepovažuje za škodu. V súvislosti s pasívnou vecnou legitimáciou zotrváva na doterajších vyjadreniach, avšak uvedomuje si, že v tejto otázke tunajší súd nemôže rozhodnúť inak. V prvom rade žiada konanie zastaviť a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne žiada žalobu zamietnuť, nakoľko nárok je premlčaný a chýba pasívna vecná legitimácia a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov S. H. a O. I., oboznámením sa s trestným spisom XT/XX/XXXX a z neho trestným rozkazom, s úmrtným listom L. H., s rodným listom neb. L. H., s lekárskou správou ohľadom zdravotného stavu žalobkyne, s výpisom z priestupkov žalovaného v 1. rade a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

11./ Z rozsudku okresného súdu v Nitre č. k. 6T XX/XXXX - XXX, zo dňa 31.5.2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č. k. č.k. XTo /XX/XXXX - XXX, zo dňa 2.10.2012 bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným, že dňa 20.07.2011 v čase okolo 21,23 hod. na ceste 1/51 v 179 km v smere od mesta Vráble do mesta Nitra ako vodič rýchlosťou 106 až 118 km/hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot XXX, EC: NR XXXFN, pričom v mieste, kde to bolo zakázané dopravnými značkami B29a „zákaz predbiehania" aB31a „najvyššia dovolená rýchlosť 40 km/hoď, začal s predmetným vozidlom v ľavom protismernom jazdnom pruhu predchádzať viaceré vozidlá pred ním jazdiace (kolónu vozidiel), pričom s predmetným vozidlom narazil do pravej zadnej časti vozidla zn. Renault Master, s EC: IV XXXCJ, ktoré v pravom jazdnom pruhu v smere od mesta Vráble na mesto Nitra ako vodič viedol Xn I., od ktorého sa s predmetným vozidlom odrazil mimo vozovku, kde sa predmetné vozidlo viackrát prevrátilo, čím porušil dôležité povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 3 odsek 2 písmeno b), §15 odsek 5 písmeno b) a § 16 odsek 5 zákona č.8 / 2009Z.Z. o cestnej premávke, t.j. zákazu predchádzať vozidlo, ak by sa nemohol bezpečne zaradiť pred vozidlá, ktoré chce predísť a zákazu prekročiť najvyššiu dovolenú

rýchlosť jazdy vozidiel určenú dopravnou značkou, pričom následkom nárazu poškodená L. H., ktorá ako spolujazdkyňa sedela na pravom prednom sedadle predmetného vozidla, utrpela mnohopočetné zranenia, vrátane ložiskového pomliaždenia mozgu a zakrvácania medzi obaly mozgu v dôsledku viacpočetných zlomenín lebky a kosti váre, na následky ktorých na mieste dopravnej nehody zomrela, a teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, tým spáchal prečin usmrtenia podľa § I49 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona , a za to mu bol uložený podľa § I49 odsek 2 Trestného zákona za zistenej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno 1/ Trestného ikona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 6 (šesť) mesiacov, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu o výmere 6 (šesť) rokov.
Z RozsudkuXXX, - 203, zo dňa 31.5.2012 bolo zistené, podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol žalovaný v 1. rade zaviazaný uhradiť poškodeným, a toXX.XXX,XX H. sumu vo výške 14.012,96 eur, ktorá pozostávala zo sumy 4.012,96 eur z titulu nákladov spojených s pohrebom a zo sumy 10.000,- eur, ako nemajetkovej ujmy za porušenie jej práv na súkromie a riadny rodinný život a na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Ďalej bolo v predmetnom rozsudku uvedené, že výška 10.000 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila je adekvátna, nie je vysoká vzhľadom na to, že došlo k úmrtiu jedného z jej najbližších rodinných príslušníkov - dcéry, s ktorou mala intenzívne interpersonálne väzby založené výsostne na emocionálnom základe, žila s ňou v spoločnej domácnosti, preto jej úmrtím bolo neoprávnene zasiahnuté do jej súkromia.
Z lekárskej správy S.. S. K., ohľadom zdravotného stavu žalobkyne bolo zistené, že u nej sa jedná závažné ochorenie afektivity / stav je výrazne zhoršený v súvislosti s masívnou psychotraumou, v r. 2011, kde pri autohavárii tragicky zahynula jej dcéra. Jedná o stav je prognosticky nepriaznivý s chronickým priebehom i napriek uvedenej komplexnej liečbe nie je možné dosiahnuť remisiu.
Z lustrácie v registri priestupkov žalovaného v 1. Rade bolo zistené, že žalovanému bola tri krát uložená bloková pokuta za porušenie pravidiel cestnej premávky, a to za rýchlosť jazdy a to dňa 14.12.2010 vo výške 50,- eur, dňa 6.2.2011 vo výške 30,- eur a dňa 6.7.2011 vo výške 20,- eur.

12./ Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

13./ Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

14./ Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

15./ Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16./ Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

17./ Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

18./ Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19./ Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20./ Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

21./ Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

22./ Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

23./ Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady (72/166/EHS) z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, každý členský štát prijme v súlade s článkom 4 všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe týchto opatrení.

24./ Podľa čl. 22 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, osobnú ujmu a škodu na majetku, ktorú utrpeli chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia cesty, ktorí sú obyčajne najslabšími účastníkmi nehody, by malo pokrývať povinné poistenie vozidla účastného na nehode, kde majú nárok na odškodnenie podľa vnútroštátneho občianskeho práva. Toto ustanovenie nepredurčuje zodpovednosť za škodu alebo úroveň výšky odškodneného pri konkrétnej nehode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

25./ Podľa čl. 36 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu s spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, skutočnosť, že osoba, ktorá utrpela ujmu alebo škodu, má priame právo na žalobu proti poisťovni, je logickým doplnením určenia takýchto zástupcov a navyše zlepšuje právne postavenie poškodených osôb pri dopravných nehodách vzniknutých mimo členského štátu, v ktorom má taká osoba trvalý pobyt.

26./ Podľa § 4 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

27./ Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

28./ Podľa § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29./ Podľa § 15 ods. 2 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

30./ Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31./ Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32./ Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33./ Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34./ Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba podaná žalobkyňou je sčasti dôvodná .

35./ Ako vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre XCo XXX/XXXX - XXX, zo dňa 29.09.2017(č.l. 11 predmetného rozsudku), je daný základ žaloby žalobkyne, ktorý vychádza z tej podstaty, že žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla spôsobil smrť dcéry žalobkyne, pričom za svoj čin bol odsúdený v trestnom konaní a z toho dôvodu je súd v zmysle § 193 ods. 1 CSP (predtým § 135 ods. 1 OSP) viazaný rozsudkom súdu, že bol spáchaný trestný čin a že ho spáchal žalovaný v 1. rade , odvolací súd konštatoval, že žalovaný v 1. rade nesporne zodpovedá za škodu spôsobenú predmetnou dopravnou nehodou , preto voči nemu spolu so žalovaným v 2. rade ako prevádzateľ motorového vozidla žaloba základe bola podaná dôvodne.
Z tohto dôvodu, súd sa v predmetnom konaní nezaoberal pasívnou legitimáciou žalovaného v 2.rade, poukazujúc na skutočnosť, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP

36./ Na svoju obranu právny zástupca žalovaných v 1. a v 2. rade v predmetnom konaní podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku žalobkyne L. H., čo odôvodnil tým, že bol podaný 11 mesiacov po premlčacej lehote.

37./Právny zástupca žalovaného v 3. rade na svoju obranu vzniesol taktiež námietku premlčania a opakovane aj napriek stanovisku odvolacieho súdu namietal pasívnu legitimáciu žalovanej v predmetnom spore.

38./ Aby sa súd mohol vyjadriť k námietke premlčania vznesenej právnymi zástupcami žalovaných, najskôr sa vysporiadal so vnesenou námietkou právneho zástupcu žalovanej v 3. rade k pasívnej legitimácii v danom spore.

39./ Súd prvej inštancie uvádza, že Krajský súd v Nitre ako odvolací súd vo svojom rozhodnutí č.k. XCo XXX/XXXX - XXX, zo dňa 29.09.2017 podrobne odôvodnil pasívnu legitimáciu žalovaného v 3.rade (č.l. 8 - 11 predmetného rozsudku), na ktorú poukazuje, pričom súd prvej inštancie je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.
K námietke právneho zástupcu žalovaného v 3. rade súd uvádza, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods.2 a 3 OZ spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď zákon č. 381/2001 Z. z. zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby tak, ako to poznajú všetky právne úpravy v Európe.
Vo vzťahu k žalovanej v 3. rade ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu vo výške a v rozsahu v akom za škodu zodpovedá poistený škodca.
Súd opätovne poukazuje na právnu úpravu v smerniciach (Smernica rady č. 72/166/EHS č. 90/232/EHS, 2000/26/ES), podľa ktorých sú členské štáty povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potencionálnych obetí nehôd a aby akékoľvek škody a ujmy v oblasti povinného poistného krytia motorových vozidiel nezostali neuhradené.
Súd vzhľadom na už vyslovené právne názory neuznal opätovne vznesenú právnu argumentáciu žalovanej v 3. rade, že nie je pasívne legitimovanou stranou sporu a poukazuje aj na uznesenia Ústavného súdu SR I. ÚS 206/2015-25, III. ÚS 645/2015-30, ktoré vo svojom rozhodnutí Krajský súd podrobil dôkladnému rozboru .

40./Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany právnych zástupcov žalovaných súd uvádza, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká,

iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo v neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.
Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka).
Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo, na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv (podobne ako je to v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia alebo práva na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona č. F 517/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Ak obsahom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je požiadavka na zaplatenie peňažnej sumy, potom princíp právnej istoty vylučuje, aby plynutiu času neboli priznané žiadne právne účinky.
Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv.
V prejednávanej veci bolo preukázané, že konaním žalovaného 1. rade bolo dňa 20.07.2011 zasiahnuté do práva na zdravie a život dcéry, ako aj do jej práva na súkromie a rodinný život. Zásah do práv žalobkyne nastal momentom smrti jej dcéry a to dňa 20.07.2011.
Žalobkyňa mohla svoje právo na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatniť prvýkrát dňa 21.07.2011 a od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 21.07.2014, pričom žaloba voči žalovaným v 1. až 3. rade bola podaná na súd dňa 11.06.2014 riadne a včas, čiže v premlčacej lehote, ktorá plynula ako už bolo vyššie konštatované a uplynula by až dňom 21.07.2014.
Súd mal za to , že námietka premlčania vznesená právnymi zástupcami žalovaných nebola dôvodná.

41./ Krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie nanovo rozhodne s tým, že sa znova bude zaoberať otázkou výšky náhrady nemajetkovej ujmy požadovanej žalobkyňou a rovnako otázkou pasívnej legitimácie žalovaných 1. a v 3. rade tak, aby nové rozhodnutie bolo v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a právnymi predpismi EU. Svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo dostatočne presvedčivé.

42./ Po vysporiadaní sa so vznesenou námietkou pasívnej legitimácie žalovanej v 3. rade ako aj s námietkou premlčania vznesenou právnymi zástupcami žalovaných, sporná zostala výška nemajetkovej ujmy, ktorú si v predmetnom konaní uplatňovala žalobkyňa.

43./ Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, žalobkyňa sa žalobou domáhala priznania nemajetkovej vzniknutej neoprávneným zásahom do jej súkromia tým, že dňa 20.07.2011 pri dopravnej nehode došlo k úmrtiu jej milovanej dcéry L. H.. Dopravnú nehodu spôsobil žalovaný v 1. rade ktorý bol Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 31.05.2012 uznaný vinným a to z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona , a za to mu bol uložený podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona za zistenej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno 1/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 6 (šesť) mesiacov, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu o výmere 6 (šesť) rokov.
Ďalej z rozsudku 6 T 29 / 2012 - 203, zo dňa 31.5.2012 bolo zistené že podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol žalovaný v 1. rade zaviazaný uhradiť poškodeným, a to XX.XXX,XX H. sumu vo výške

14.012,96 eur, ktorá pozostávala zo sumy 4.012,96 eur z titulu nákladov spojených s pohrebom a zo sumy 10.000 eur, ako nemajetkovej ujmy za porušenie jej práv na súkromie a riadny rodinný život a na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Ďalej bolo v predmetnom rozsudku uvedené, že výška 10.000 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila je adekvátna, nie je vysoká vzhľadom na to, že došlo k úmrtiu jedného z jej najbližších rodinných príslušníkov - dcéry, s ktorou mala intenzívne interpersonálne väzby založené výsostne na emocionálnom základe, žila s ňou v spoločnej domácnosti, preto jej úmrtím bolo neoprávnene zasiahnuté do jej súkromia. Z dôvodu, že žalobkyňa z priznanou výškou nemajetkovej ujmy v trestnom konaní nebola spokojná, predmetnou žalobou sa domáhala zaplatenia sumy vo výške 40.000,-eur.
Motorové vozidlo, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená patrilo žalovanému v 2. Rade, ktorý motorové vozidlo požičal žalovanému v 1. rade svojmu synovi a predmetné motorové vozidlo bolo zmluvne poistené u žalovanej v 3. rade.

44./ Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, súd v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádzal z kritérií, akými sú závažnosť vzniknutej ujmy, ako i okolnosti, za ktorých k ujme, konkrétne v dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného 1. rade došlo.
Pri určení výšky nemajetkovej ujmy postupoval tak, že sa zaoberal všetkými okolnosťami rozhodujúcimi pre priznanie nároku posúdiac rozsah a intenzitu ujmy u žalobkyne, ktorú číselne vyjadril vo výroku napadnutého rozsudku určenej sumy.
V dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným v 1. rade došlo jednoznačne k zásahu do osobnostného práva žalobkyne, k násilnému pretrhnutiu rodinných a citových väzieb, vyplývajúcich predovšetkým z intenzity vzťahu so zomrelou, táto intenzita bola daná už tým, že žalobkyni zomrelo milované dieťa vo veľmi mladom veku 24 rokov, boli si veľmi blízke, ich vzťah bol vybudovaný na báze spoločných záujmov, koníčkov, spoločne trávených voľných chvíľ, trávení spoločných dovoleniek, ako aj spolužitia v spoločnej domácnosti , pričom k pretrhnutiu všetkého krásneho došlo nečakanou smrťou dcéry. Následky vzniknuté takýmto zásahom sú trvalé a neodstrániteľné, ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné, išlo o nesmierne závažnú ujmu spôsobenú žalobkyni stratou milovaného človeka dcéry, v dôsledku čoho je do budúcnosti ochudobnená o spoločný rodinný život.
Úmrtie blízkej osoby je za každých okolností traumatizujúcou skutočnosťou, ktorá má negatívny vplyv na pozostalých. Tento vplyv sa prejavuje u každej osoby rozdielne v závislosti od individuality jednotlivca, môže byť viditeľný navonok, ale aj skrytý vo vnútri. Každý človek smúti za svojimi blízkymi inak. Samotný smútok nad stratou zomrelej osoby je však sám osebe v prvom rade následkom straty blízkeho človeka. U žalobkyni došlo aj k psychickej bolesti, ktorá v prípade straty veľmi blízkeho človeka je často vnímaná ako neznesiteľná, fyzická, obmedzujúca aktivity pozostalého.
Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu a vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie.
Ďalej súd uvádza, že pri úmrtí nemôže žiadať zadosťučinenie odčiniť vzniknutú ujmu, pričom treba prihliadať ku všetkým okolnostiam v danej veci i k tomu, že hľadisko primeranosti sa vyžaduje aj k výške náhrady, ktorej zmyslom je vyvážiť, prípadne zmierniť nemajetkovú ujmu . Pre výšku nemajetkovej teda nie sú rozhodujúcim kritériom majetkové pomery žalovaného v 1. rade. Majetkové pomery žalovaného sú len jednou z mnohých, pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, rozhodujúcich okolností. I napriek neexistujúcej zákonom upravenej hornej hranice výšky náhrady, keď „maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je ohraničená výškou žalobcom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/139/2011 zo dňa 30.10.2012).
Výška nároku žalobkyne musí byť predovšetkým odôvodnená rozsahom a intenzitou zásahu do jej osobnostných práv a až následne môže byť upravovaná s ohľadom na majetkové pomery žalovaného v 1. rade a preto súd zamietol vykonať navrhnutý dôkaz právny zástupcom žalovaného v 1. rade a to zistením majetkových pomerov žalovaných v 1 a v 2. rade.
To, že sa žalobkyňa so smrťou dcéry nezmierila ani po toľkých rokoch, stratila jej lásku a radosť s ňou prežívanú, utrpela citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a zo šoku zo smrti milovanej osoby zakladá právo dotknutej fyzickej osoby - žalobkyne na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Obč. zák. <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>
Z uvedených dôvodov je priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,00 eur žalobkyni spolu so sumou priznanou v trestnom konaní vo výške 10.000,- eur primerané a opodstatnené aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo aj vo vzťahu k postihnutej osobe a vo vzťahu k subjektu,

ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aj keď priznaná suma žalobkyni nevynahradí stratu, ktorá jej bola spôsobená protiprávnym konaním žalovaného v 1. rade.
Vzhľadom na priznanú sumu, ktorej výška je podľa názoru súdu primeraná, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu ako nedôvodnú vo zvyšku zamietol.

45./ Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi plniť spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak splní dlh jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

46./ K zaplateniu priznaných nárokov súd zaviazal všetkých žalovaných, nakoľko žalobkyňa má v zmysle vyššie uvedeného priamy nárok voči všetkým žalovaným a to voči žalovanému v 1.rade ako proti osobe, ktorá nemajetkovú ujmu priamo spôsobila, motorové vozidlo, ktorým bola nehoda zavinená a spôsobená patrilo žalovanému v 2. rade a voči žalovanému v 3.rade z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnením jedného zo žalovaných v rozsahu splnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.

47./ Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48./ Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

49./ Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50./ Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 a § 257 CSP a žalovaným 1. v 2. a v 3. rade náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal, nakoľko v konaní síce boli percentuálne úspešnejší žalovaní, avšak dôvody osobitného zreteľa súd videl v charaktere daného sporu, v konaní išlo o škodovú udalosť, následkom ktorej došlo k nenapraviteľnej škode v podobe usmrtenia a rozhodnutie o výške plnenia záviselo výlučne na úvahe súdu.

51./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .
Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.